

דף צו.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ב

עין לעיל דף צו: עין משפט ו

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ח

כְּלִי שֶׁבִישַׁל בּוֹ קְדָשִׁים וְחֻלִּין ה' אוֹ קְדָשִׁי קְדָשִׁים וְקְדָשִׁים
קָלִים. אִם יֵשׁ בָּהֶן בְּנוֹתָן טַעַם הָרִי הַכֹּל נֶאֱכָל כְּחֻמּוֹר
שֶׁבָּהֶן. וְטַעוֹן הַכְּלִי מְרִיקָה וְשִׁטְיָפָה וְהַכֹּל כְּחֻמּוֹר שֶׁבָּהֶן
לְכֹל דָּבָר. וְאִם לֹא נִתְּן טַעַם זֶה בְּזֶה אֵין הַקְּלִין נֶאֱכָלִין
כְּחֻמּוֹרִים וְאֵינָן כְּמוֹתָן לְכֹל דָּבָר. אֲבָל הַכְּלִי טַעוֹן מְרִיקָה
וְשִׁטְיָפָה:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הט"ז

בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוֹרִים כְּשֶׁנִּבְלָעָה בּוֹ י. אֲבָל נְגִיעָה בְּלֹא
הַבְּלָעָה אֵינָה מְקַדְּשֶׁת. וְאֶחָד הַחֲטָאת וְאֶחָד שְׂאֵר קְדָשִׁים
בֵּין קְדָשִׁים קָלִים בֵּין חֻמּוֹרִים שֶׁנֶּאֱמַר 'זֹאת הַתּוֹרָה
לְעֹלָה וְלַמִּנְחָה':

ה. כסף משנה: כלי שבישל בו קדשים וחולין וכו'. משנה וגמרא שם. ומ"ש ואם לא נתן טעם זה בזה וכו' אבל הכלי טעון מריקה ושטיפה. שם אהא דקאמר אם אין בהם בני"ט אין הקלים נאכלים כחמורים ואין טעונון מריקה ושטיפה פריך נהי דקדשי קדשים לא ניבעי קדשים קלים ניבעי. ופירש"י נהי דלא בעו מריקה לסוף זמן אכילת חמורים דהא מועטים ובטלי נבעי מיהא משום קלים לסוף זמן אכילתן אמר אביי מאי אין טעונון דקאמר קדשי קדשים אבל קדשים קלים טעונון. ומדברי הראב"ד נראה שהיה גורס בלשון רבינו אבל [הכלל] במקום הכלי שכתב אבל הכל טעון מריקה ושטיפה פירוש קדשי קדשים וקדשים קלים עכ"ל. וגירסת הכלי עיקר וכמו שכתבתי:

ו. כסף משנה: ומ"ש בד"א כשנבלע וכו'. שם בברייתא. ומ"ש ואחד החטאת ואחד שאר הקדשים וכו'. גם זה שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ז

נִגַע בְּשָׂרָהּ בְּרִיקָה ז' וְנִבְלַע בְּמִקְצָתוֹ לֹא נִתְקַדַּשׁ כָּלוּ אֵלָּא
חֻתְּפוֹ מְקוֹם הַבֵּלַע:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ח

עיין לעיל עין משפט ג

דף צז:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ז

עיין לעיל דף צז. עין משפט ה

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח הי"ו

כָּלִי גָלְלִים וְכָלִי אַבְנִים ח' וְכָלִי אֲדָמָה אֵינָן טְעוּנִין מְרִיקָה
וְשִׁטְיָפָה אֶפְלוּ בְּחֻטָּאת אֵלָּא הִדְחָה בְּלִבָּד. נֶאֱמַר בְּחֻטָּאת
'כָּל אֲשֶׁר יִגַע בְּשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ' לְהִיּוֹת כְּמוֹהָ. אִם פְּסוּלָהּ
הִיא הַנוֹגֵעַ בָּהּ פְּסוּל וְאִם כְּשֵׁרָה הַנוֹגֵעַ בָּהּ יֵאָכֵל כְּמוֹהָ
וּבְקִדְשָׁתָהּ:

ז. כסף משנה: ומ"ש נגע בשרה בריקת ונבלע במקצתו וכו'. משנה וברייתא שם:

ח. כסף משנה: כלי גללים וכלי אבנים וכו'. נראה שטעמו משום דכתיב וכלי חרס אשר
תבושל בו ישבר ואם בכלי נחשת בושלה ומורק ושוטף משמע דוקא הני ולא שאר
מינים וכלי אדמה שלא נתבשלו אינן בכלל כלי חרס, ואין לומר דלפי זה הוה ליה לרבינו
למעט גם כן כלי עץ דלא איצטריך למעט אלא הני דדמו לכלי חרס הכתוב בתורה: נאמר
בחטאת כל אשר יגע בבשרה וכו'. ברייתא בפרק דם חטאת (דף צ"ז): כל אשר יגע בבשרה
וכו' יקדש להיות כמוהא כיצד אם פסולה היא תפסל כשרה היא תאכל כחמור שבה,
ויש בקצת ספרי רבינו חסרון הניכר:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ח ה"ז

בַּמָּה דְבָרִים אֲמוּרִים כְּשֶׁנִּבְלָעָה בּוֹ ט. אֲבָל נִגְיַעָה בְּלֹא
הַבְּלָעָה אֵינָה מְקַדְּשֶׁת. וְאֶחָד הַחֲטָאת וְאֶחָד שְׂאֵר קֳדָשִׁים
בֵּין קֳדָשִׁים קָלִים בֵּין חֲמוּרִים שֶׁנֶּאֱמַר 'זֹאת הַתּוֹרָה
לְעֹלָה וְלַמִּנְחָה':

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ד ה"ז

כָּל הַזְּבָחִים אֵין שׁוֹחֲטִין אוֹתָן לְכַתְּחֹלָה י אֶלָּא בְּסַכִּין
מִכְּלֵי שֶׁרֶת. וְאִם שָׁחַט בְּכָל דָּבָר שֶׁשׁוֹחֲטִין בּוֹ הַחֲלִין
אֶפְלוּ בְּקְרוּמִית שֶׁל קֶנֶה כְּשֶׁרִין:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"ג

וְאֵין חֲטָאת וְאֶשֶׁם וְשִׁירֵי מִנְחֹת נֶאֱכָלִין כ אֶלָּא לְזִכְרֵי
כְּהֹנָה בְּעֶזְרָה וְאִם נֶאֱכָלוּ בְּהִיכָל נֶאֱכָלוּ שֶׁנֶּאֱמַר 'לְכָל

ט. כסף משנה: ומ"ש בד"א כשנבלע וכו'. שם בברייתא. ומ"ש ואחד החטאת ואחד שאר
הקדשים וכו'. גם זה שם:

י. כסף משנה: כל הזבחים אין שוחטין אותן לכתחלה אלא בסכין מכלי שרת. בס"פ דם
חטאת (דף צ"ז:) ובס"פ התודה (דף פ"ב:) ומייתי לה מדכתיב ויקח את המאכלת והתם
עולה הוה דכתיב ויעלהו לעולה תחת בנו. ומ"ש ואם שחט בכל דבר ששוחטין בו החולין
אפילו בקרומית של קנה כשרים. אהא דתנן בר"פ כל הפסולים (דף ל"א:) שהשחיטה כשירה
בטמאים פירש"י בטמא שרץ קאמר שאינו מטמא כלי דלאו אב הטומאה הוא או בטמא
מת וכגון שבדק בקרומית של קנה ושחט בה אבל בסכין לא שהוא מטמא את הסכין והסכין
מטמא את הבשר והם דברי הגמ' בריש חולין (דף ב':) והקשו התוספות דהא בעינן כלי
ותירצו כגון דתיקנה לקרומית ועבדה כעין כלי. ורבינו סובר דלא בעי כלי אלא לכתחלה:

כ. כסף משנה: ואין חטאת ואשם ושירי מנחות נאכלים אלא לזכרי כהונה בעזרה. משנה פ'
איזהו מקומן (דף נ"ד:). ומ"ש ואם נאכלו בהיכל נאכלו וכו'. בפרק קדשי קדשים (דף
ס"ג). ומ"ש וכן שלמי צבור הרי הן כחטאת וכאשם. משנה בפרק איזהו מקומן (דף נ"ד:).
ומ"ש כמו שביארנו. הוא בפ"ט:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מִנְחָתָם וְלֶכֶל חֲטָאתָם וְלֶכֶל אֲשָׁמָם 'בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
תֹּאכְלֶנּוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ'. וְכֵן שְׁלֵמֵי צְבוּר הֲרִי הֵן
כִּחְטָאת וְכֹאשֶׁם כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ: